

Léon Degrelle: A Waffen SS története 1.

2013 május 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez annak az el?adásnak a módosított változata, melyet Leon Degrelle Waffen-SS tábornok adott az Institute of Historical Review (California, USA) számára, 1982-ben.

A téma: a második világháború (és valószín?leg minden id?k) legvitézebb és legrettegettebb hadereje, a Waffen SS igaz története, olyasvalaki által el?adva, aki személyesen is kivette a részét e legendás katonai alakulat harcaiból.

Hölgyeim és uraim,

Megkértek, hogy beszéljek a második világháború nagy ismeretlenjér?l: A Waffen SS-r?l.
Valahogy meglep?, hogy egy politikai és katonai szervezetr?l, melynél a második világháborúban több mint egy millió önkéntes harcolt, hivatalosan teljesen hallgatnak.
Miért? Miért van az, hogy a hivatalos nyilvántartás még mindig figyelmen kívül hagyja ezt a különleges, önkéntesekb?l álló hadsereget? Egy hadsereget, amely az egész világot befolyásoló hatalmas csata örvényében volt.
A választ talán a Waffen SS ama legmeglep?bb tulajdonságában lehet keresni, hogy harminc különböz? ország önkénteseib?l állt.
Milyen ügy kötötte ?ket össze és miért ajánlották fel önkéntesen életüket? Német jelenség volt?
Kezdetben igen.
Eredetileg a Waffen SS kevesebb mint kétszáz emberb?l állt. Állandóan növekedett 1940-ig, amikor második fázisába lépett: a germán Waffen SS fázisba. A németországi németekhez ekkor csatlakoztak észak-nyugat európaiak és német származásúak egész Európából.
Aztán 1941-ben a Szovjetunióval való nagy összecsapás idején tovább n?tt az európai Waffen SS. Távoli országokból származó fiatal férfiak harcoltak együtt az orosz fronton.
A háború el?tti években szinte senki sem ismerte a Waffen SS-t. Maguk a németek id?t szántak arra, hogy felfigyeljenek a Waffen SS sajátos vonásaira.
Hitler demokratikusan lett kancellár, megnyerte a szavazást. Mint más politikusok, részt vett a választási hadjáratban. Gy?léseken vett részt, hirdet?táblákon hirdetett, üzenetével vonzotta hallgatóságát. Egyre több embernek tetszett mondanivalója és egyre többen szavaztak pártjának tagjaira. **Hitler nem er?szakkal jutott hatalomra, hanem a nép választotta meg, és Németország államelnöke vezette be hivatalába, von Hindenburg tábornok. Kormánya legitim volt és demokratikus.** Eleinte csak két követ?je volt, szintén a kormány tagjai. Kés?bb, mindig szavazás útján, sikerült növelnie a többségét. Ha néhány választáson majdnem a szavazatok 90%-át kapta meg, minden szavazat Hitler saját érdeme volt. Választási hadjárata során ijeszt? ellenfelekkel állt szemben: a hatalom képvisel?ivel, akiknek nem volt a legcsekélyebb gátlásuk sem, hogy meghamisítsák a választási eredményeket. A weimari kormánnyal állt szemben, és annak pénzzel jól ellátott balszárnyával és liberális pártjaival és hatmillió jól szervezett kommunista párttaggal. Csak az emberek meggy?zéséért folytatott bátor és hajthatatlan harca juttatta Hitlert a demokratikus többséghez.
Ebben az id?ben a Waffen SS semmilyen szerepet nem játszott. Ott volt természetesen az SA kb. 3 millió emberrel. Ezek a Nemzetiszocialista Munkáspárt tagjai voltak, de biztosan nem voltak hadsereg. F? feladatuk az volt, hogy megvédjék a párt képvisel?it a kommunista er?szaktól. És ez az er?szak valóban gyilkos volt: a kommunisták több mint ötszáz nemzetiszocialistát öltek meg, ezreket pedig súlyosan megsebesítettek. Az SA önkéntes, nem kormányhoz köt?d? szervezet volt, és amikor Hitler hatalomra került, nem tudta többé szolgálatait igénybe venni.
Abban a rendszerben kellett dolgoznia, amelyben azért választották meg, hogy azt szolgálja. El?nytelen helyzetbe került, egy magát beásott bürokráciával kellett civakodnia, melyet a régi rendszer jelölt ki. Amikor a háború 1939-ben elkezd?dött, a német hivatalnokok 70%-át a régi rendszer jelölte ki és nem tartoztak Hitler pártjához. Hitler nem számolhatott az egyház támogatására sem. Mind a nagyt?ke, mind a kommunista párt teljesen ellenségesen állt programjaival szemben. Emellett rendkívül nagy volt a szegénység és hatmillió munkás volt munka nélkül. Egyetlen európai ország sem ismert addig ekkora munkanélküliséget.
Itt van tehát egy eléggé elszigetelt ember. A hárommillió SA tag nincs benne a kormányban. Szavazatuk segít megnyerni a választást, de nem tudják a bebetonozott kormányhivatalnokokat helyettesíteni. Az SA nem tudott a hadseregben sem befolyáshoz jutni, mert a f? vezetés, mely félt a harctól, ellenséges volt az SA-val szemben.
Ez az ellenségesség odáig fajult, hogy Hitler meglehet?s dilemmával találta magát szemben. Mit tegyen a követ?k millióival, akik hatalomra segítették? Nem tudta figyelmen kívül hagyni ?ket.
A hadsereg jól szervezett hatalmi struktúra volt. Noha csak 100 ezer emberb?l állt, ahogy ezt a Versailles-i szerz?dés el?írta, nagy befolyása volt az államügyekre. Németország államelnöke Hindenburg marsall volt. A hadsereg el?jogokkal rendelkez? kaszt volt. Majdnem minden tiszt a társadalom fels? rétegéhez tartozott.

Hitler nem tudta szemb?l támadni az er?s hadsereget. Hitlert demokratikusan választották meg, és nem tehette meg azt, amit Sztálin: gyorsbrigádokkal kivégeztetni az egész hadseregvezetést. Sztálin harmincezer magasrangú tisztet öletett meg. Így csinált Sztálin helyet saját megbízható komisszárjainak. Ilyen drasztikus módszerek nem voltak lehetségesek Németországban, és Sztálinnal ellentétben Hitlert nemzetközi ellenségek vették körül. Megválasztása nemzetközi dühöngést váltot ki.

Közvetlenül ment a választókhoz, megkerülve a hatalmon lev? pártokat. Pártjának programpontjai közé tartozott a németországi faji tisztaság és a nép hatalmának visszaszerzése. Ezek az elvek úgy földühítették a világ zsidóságát, hogy az 1933-ban hivatalosan hadat üzent Németországnak.

Szemben azzal, amit állítanak, Hitlernek körülhatárolt hatalma volt és meglehet?sen egyedül volt. Elismerésre méltó, ahogy ez az ember ezeket a korai éveket túlélte. **Csak az a tény, hogy Hitler különlegesen zseniális ember volt, magyarázza meg túlélését a sok akadály között.** Otthon és külföldön is meg kellett hajolnia az akadályok miatt csak azért, hogy megmutassa jószándékát.

De minden cselekedete ellenére fokozatosan sarokba szorították. Az SA és a hadsereg közti viszály kicsúcsosodott. Régi bajtársa, Ernst Röhm, az SA vezet?je a sztálini példát akarta követni és fizikailag megsemmisíteni ellenfeleit a hadseregben. A viszály során Röhm meghalt, vagy öngyilkosság vagy gyilkosság következtében és sok segédje szintúgy, a hadsereg fölszedte a maradékot és az SA-t helyre utasította.

Ebben az id?ben a Németországban létez? SS Hitler személyes ?rcsapatából (= Leibstandarte) állt: száznyolcvan ember összesen. Fiatal, tehetséges emberek voltak, minden politikai szerep nélkül. Feladatuk a kancellária ?rzése volt és a magas szint? látogatók katonai fogadása. Ebb?l a 180 f?s kis csapatból lett pár évvel kés?bb a millió katonából álló hadsereg. Egy olyan hadsereg, mely addig nem látott h?siességér?l lett híres Európában.

Miután Hitler arra kényszerült, hogy elismerje a hadsereg vezet? szerepét, látta, hogy ez a hadsereg soha nem fogja forradalmi szociális programját támogatni. Ez az arisztokraták hadserege volt.

Hitler a nép gyermeke volt, egy ember, akinek sikerült a munkanélküliséget megszüntetni, és ezt a h?stettet a mai napig senki sem teljesítette túl. Két éven belül hatmillió németnek adott munkát, és megszüntette a burjánzó szegénységet. Öv éven belül a német munkás jövedelme megduplázódott infláció nélkül. Szép és olcsó lakások százezrei épültek munkások számára. Minden háznak volt zöldséges kertje, hogy ott virágokat és zöldséget termesszenek. Minden gyárhoz tartozott sportpálya, uszoda és vonzó, szolíd m?helyek.

El?ször kaptak az alkalmazottak fizetett szabadságot. **A kommunisták és a kapitalisták soha nem ajánlottak addig fizetett szabadságot; ezt Hitler teremtette meg.** ? szervezte meg a híres "szórakozva meger?södni" (Freude durch Kraft) mozgalmakat, melynek során munkások megfizethet? áron bérelhettek utasszállító hajókat és a világ bármelyik részét meglátogathatták.

Mindezek az eredmények nem szereztek örömet a befutott uraknak. A nagy üzletemberek és a nemzetközi bankárok aggódtak. De Hitler eléjük állt. Az üzlet csak akkor csinálhat nyereséget, ha az embereket rendesen megfizetik, és méltósággal élhetnek és dolgozhatnak. El?ször az ember, utána a nyereség.

Ez csak egyike volt Hitler reformjainak. Száz másikat is elindított. Szó szerint átépítette Németországot. Néhány év alatt több mint nyolcezer kilométer autópálya épült. Megtervezték a munkás által megfizethet? népautót (Volkswagen). Minden munkás megvehette, ha heti öt márka részletet fizetett. Ez példátlan volt Európában. Az autópályákon a munkások Németország bármelyik részét meglátogathatták, amikor csak kedvük volt erre. Ugyanilyen programok voltak parasztoknak és a középosztálynak. Hitler látta, hogy ha azt akarta, hogy szociális reformjait szabotázs nélkül keresztülvigyék, ehhez olyan er?teljes eszközre van szükség, amely tiszteletet parancsol.

Hitler nem szállt szembe a hadsereggel, de ügyesen elkezdte fölépíteni az SS-t. **Nagy szüksége volt az SS-re, mert Hitler mindenekel?tt politikus volt; számára a háború a legutolsó lehet?ség volt.** Célja az volt, hogy meggy?zze az embereket, hogy megnyerje h?ségüket, különösen a fiatal nemzedékét. Tudta, hogy a régi rendszerrel összekapcsolt hadsereg minden lépését ellenkezéssel kíséri.

És igaza volt. Magas rangú tisztek puccsot kíséreltek meg a demokratikusan választott hitleri kormány ellen. Ezt a müncheni összeesküvésként ismerik, és id?ben fölfedték. Ez 1938-ban történt. 1944. július 20-án pedig Hitler majdnem meghalt, amikor nemesi tisztek bombát raktak az asztala alá. Hogy ne izgassa föl a hadsereget, **Hitler az SS-t a törvény és rend megtartásáért felel?s szervezetté nagyította föl.** Természetesen megvolt a német rend?rség, de Hitler nem bízott h?ségükben. Az 150 ezer f?s rend?rséget a weimari kormány állította föl. Hitlernek nemcsak arra kellett az SS, hogy felderítse az összeesküvéseket, hanem arra is, hogy reformjait védje. Ahogy eredeti 180 f?s Leibstandarte egysége növekedett, más csapatokat is alapítottak, mint a Németország és a Germánia nev?t.

A hadsereg mindent megtett, hogy megakadályozza az SS toborzását. Hitler azzal szüntette meg a nehézségeket, hogy a belügy- és nem a hadügyminisztérium végezte a toborzást. A hadsereg válasza az volt, hogy akadályozta a 18 és 45 év közötti férfiak behívását. A nemzetvédelemben a katonák négy évig szolgáltak, altisztek tizenkét évig és tisztek huszonöt évig.

Úgy gondolták, hogy ilyen rendelkezések csírájában fogják elfojtani az SS-be való toborzást. Az ellenkez?je

történt. Fiatal emberek ezrei siettek a toborzásra, a hosszú szolgálati id? ellenére, többen, mint amennyit föl tudtak venni. **A fiatalság úgy érezte, hogy az SS az egyetlen fegyveres csoport, amely az érdekeit képviseli.** A fiatal SS fiatal alakulatai érdekelni kezdték a közvéleményt. A jól szabott fekete egyenruhák mind több és több fiatalembert vonzottak. Az 1933-35-ig tartó két év alatt állandó eszmei csata volt a hadsereggel és az SS létszáma 8000 f?re emelkedett.

Ebben az id?ben a Waffen (=fegyveres) SS név még nem létezett. Csak 1940-ben, a Franciaországi hadjárat után nevezték az SS-t hivatalosan Waffen SS-nek. 1935-ben csak SS-nek hívták ?ket. 8 ezer ember nem volt nagy szám egy 80 millió lakosú országban. Hitlernek mást is ki kellett találni arra, hogy megkerülje a hadsereget. Megalakította a halálfejes (=Totenkopf) védcsapatokat. Igazából ezek is az SS-hez tartoztak álruhában, de hivatalos feladatuk a koncentrációs táborok ?rzése volt.

Mik voltak ezek a koncentrációs táborok?

Munkatáborok voltak, ahol a makacs kommunistákat dolgoztatták. Jól bántak velük, mert úgy vélték, hogy el?bb-utóbb hazafiakká fognak válni. Két koncentrációs tábor létezett összesen háromezer emberrel. Háromezer a hatmilliós létszámú kommunista pártból. Tehát minden ezredik kommunista. A háború kezdetéig kevesebb lakójuk volt mint tízezer.

Így a Totenkopf csapat négy hadseregb?l állt. A megfelel? id?pontban az SS-hez fog csatlakozni. A Totenkopf létszáma alacsony maradt a komplikált fölvételi tartalékok miatt, hogy ereje ne legyen fölt?n?. A háború kezdetén a Totenkopf létszáma 40 ezer f? volt. 163 egységb?l állt. Id?közben az eredeti Leibstandarte létszáma 2800 volt és az Anschluss (=Ausztriával való egyesülés) idején Bécsben egy negyedik hadsereget alakítottak ki.

Az SS-be belépett fiatalokat úgy képezték, ahogy a világ egyetlen másik hadseregében sem. Intenzív hadi és elméleti oktatásban vettek részt, de legszigorúbb a pszichológiai oktatás volt. Sokat és jól sportoltak. Mindegyikük jól szerepelt volna az olimpián. Az SS jó pszichikai szereplése az orosz fronton, amely a világot úgy meglepte, ennek a kiképzésnek volt az eredménye.

Ideológiai kiképzés is volt. Megtanulták, hogy miért küzdenek, hogy milyen Németország ébredt föl a szemeik el?tt. Megmutatták nekik, hogy hogyan lett Németország erkölcsileg egységes az osztályok kibékítésével, és fizikailag hogyan egyesült az elcsatolt német területek visszaszerzése útján. Megtanították nekik, hogy ?k rokonai minden külföldön él? németnek, a Lengyelországban, Oroszországban, Szudétaföldön és Európa más részein él?kkel. Megtanulták, hogy minden német egy etnikai egység része. A fiatal SS-tagokat két hadiakadémián oktatták, Bad Tölzben és Braunschweigban. Ezek az akadémiák teljesen mások voltak, mint a múltbeli félelmes barakkok. Az esztétikát a legmodernebb technológiával kombinálva ezeket százhektáros szép vidékek közepére tették.

Hitler ellenzett mindenfajta háborút, különösen a nyugat-európait. Eszébe sem jutott, hogy az SS részt vehetne ilyen háborúban. Az SS mindenekel?tt politikai er? volt. Hitler a nyugat-európai országokat egyedi kultúra hordozóinak tekintette, melyek szövetkezhetnek, de biztosan nem hódíthatók meg. Úgy érezte, hogy a nyugat-európai harc egy megnyerhetetlen polgárháborút eredményezne.

Hitler európai eszméje jóval megel?zte szomszédaiét.

Az 19114-18-as mentalitás, amikor kis országok harcoltak más kis országokkal kis földarabokért, még létezett az 1939-es Európában. Ez nem állt a Szovjetunióra, ahol az internacionalizmus fölváltotta a nacionalizmust. A kommunisták soha nem kívánták Oroszország érdekeit szolgálni. A kommunizmus nem határolja le magát kis földterületek megnyerésére, hanem az egész világ uralmát t?zi ki céljául. Ez drámaian új szempont. A világuralomnak ez az elve volt megfigyelhet? a vietnami, afganisztáni, afrikai és lengyelországi harcokban. Akkoriban ez teljesen új elv volt. A világ összes vezet?je közül egyedül Hitler vette észre, hogy ez az elv minden nemzetet egyaránt fenyeget. Hitler még élénken emlékezett a leplezetlen kommunista pusztításra az I. világháború végén. Különösen Berlinben és Bajorországban a kommunisták idegen parancsnokság alatt államot alkottak az államban és majdnem megdöntötték azt. Hitler számára minden keletre mutatott. A veszély forrása a kommunizmus volt.

Amellett, hogy nem érdekelte Nyugat-Európa leigázása, **Hitler jól tudta, hogy nem háborúzhat két fronton. Ekkor, ahelyett, hogy Hitlert hagyták volna, hogy legy?zze a kommunizmust, a szövetségesek azt a végzetes határozatot hozták, hogy megtámadják Hitlert. Az úgynevezett nyugati demokráciák szövetkeztek a Szovjetunióval, hogy bezárják és tönkretegyék Németország demokratikus kormányát.**

A Versailles-i szerz?dés már minden oldalról amputálta Németországot. Úgy alakították ki, hogy az Németországot állandó gazdasági válságban és hadi impotenciában tartsa. A szövetségesek szerz?dések sorát kötötték Belgiummal, az újonnan létrehozott Csehszlovákiával, Jugoszláviával, Lengyelországgal és Romániával, (az úgynevezett kisantant - a fordító) hogy minden oldalról nyomást gyakoroljanak Németországra.

1939 nyarán Nagy-Britannia és Franciaország kormányai titokban teljes hadi együttm?ködési szerz?désr?l tárgyaltak a Szovjetunióval. A tárgyalásokat Moszkvában tartották és Zsukov marsall írta alá a tárgyalási jegyz?könyveket. A jegyz?könyvek birtokomban vannak. Elképeszt?ek. Bennük van egy szerz?dés, amelyik garantálja Nagy-Britannia és Franciaország segítségét, ha a Szovjetunió megtámadná Németországot. Ha megkötik, a Szovjetunió rögtön támogatja az angol-francia csapatokat 5500 hadi repül?vel és háttérben a teljes

szovjet légier?vel. 9 ezer és 10 ezer közötti számú tank is rögtön használható lett volna. Ennek fejében a Szovjetunió a balti államokat követelte és szabad utat Lengyelország felé. A tervet korai közös támadásnak nevezték.

Németország akkor még alig volt fölfegyverkezve. A francia tárgyalások nyilvánvalóvá tették, hogy a 10 ezer szovjet tank hamarosan szétverné a 2 ezer német tankot, de nem látták, hogy ezek valószín?leg nem állnának meg a francia határon. A brit kormány hasonlóképpen kész volt arra, hogy átengedje Európát a szovjeteknek. Látva a teljes körülzárást, Hitler még egyszer elhatározta, hogy saját békét köt a szovjet-brit partnerség másik oldalával. A brit és a francia kormányhoz fordult és formális béketárgyalásokat kezdeményezett. Kérésére támadásokkal és rágalmakkal válaszoltak. **A nemzetközi sajtó olyan gy?löletorgiát folytatott Hitler ellen, amely példa nélküli a történelemben.** Kísérteties ezeknek az újságoknak az újraolvasása ma. Amikor Hitler hasonló békekötési szándékkal fordult Moszkvához, meglepte a szovjetek kívánsága, hogy békét akarnak kötni Németországgal. Sztálin a békeszerz?dést valójában nem a béke érdekében írta alá. Azért írta alá, hogy amíg Európa fel?rli magát a háborúban, addig fölépíthesse katonai hatalmát. Sztálin valódi szándéka a szovjet hadvezet?ség tárgyalásának jegyz?könyvében található, mely szintén birtokomban van. Sztálin itt kifejezi szándékát, hogy akkor szálljon harcba, amikor Hitler és a nyugati szövetségesek megsemmisítették egymást. Sztálinnak az volt az érdeke, hogy id?t nyerjen, amíg mások harcolnak. Elolvastam ezeket a katonai terveket és láttam, hogy hogyan archiválták ?ket. 1941-re Sztálin 10 ezer tankja 17 999-re n?tt és a következ? évben 32 ezerre, azaz tízszer annyira, mint ahány tankja Németországnak volt. A légier? is 10:1 arányú lett volna Sztálin javára. Ugyanazon a héten, amikor Sztálin aláírta a szerz?dést Hitlerrel, 96 katonai repül?tér építését rendelte el a nyugati szovjet határon, és 180-at tervezett a következ? évre. Stratégiája állandó volt: "Minél több nyugati er? áll egymással harcban, annál gyengébbek lesznek. Minél tovább várok, annál er?sebb leszek." Ilyen meghökkent? körülmények között indult el a második világháború. Ezt a háborút a szovjeteknek ezüsttálcán kínálták.

Ismerve Sztálin el?készületeit, Hitler tudta, hogy a kommunizmus szemébe kell néznie, minél el?bb, annál jobb. Hogy a kommunizmus ellen harcoljon, ehhez teljesen h? emberek kellettek, olyan emberek, akik egy ideológiát egy másik ideológiával küzdenek le. Hitlernek mindig az volt az elve, hogy az osztályok háborúja helyett az osztályok együttm?ködésére alapozzon.

folytatjuk...

Forrás: Journal of Historical Review, 3 évfolyam, 4. szám, 441-468 oldal

antidogma.hu



Ajánló